

1912 - 2012

STRÖMSBERGS IF

100 år

Jubileumsskrift

En fotbollselsva från kring 1939/1940

Serieseger i div IV år 1991

Strömsbergs Idrottsförening 100 år

Av Rolf Lindberg, ordförande

Det är inte ofta, man firar en nära anhörigs och kär väns 100-årsdag. Men nu händer det alltså. 4/8 2012 passerar vår stolthet Strömsbergs Idrottsförening sitt första sekel!

Det var i augusti 1912, som några arbetare/tjänstemän vid bruket i Strömsberg beslutade sig för att bilda en idrottsförening. Säkert var de inspirerade av den soliga och framgångsrika sommarolympiaden, som hölls i Stockholm samma år.

En annan inspirationskälla var medvetandet om, att idrotten kunde vara gemenskap, delad glädje och avkoppling från det monotona arbetslivet. Några såg nog också idrotten som ett avstamp för egen och lagets framgång, utveckling och möjlighet att påverka livet nu och i framtiden.

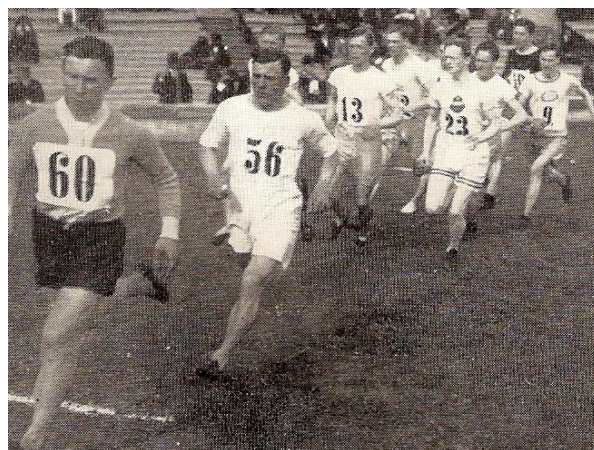
Vid ett allmänt möte i juni fick en kommitté i uppdrag att planera för bildandet av *"..en från Skytteföreningen helt fristående idrottsförening"*. Tyvärr agerade inte denna arbetsgrupp särskilt effektivt. Vid ett nytt möte 3/8 beklagade man sig över denna långsamhet enligt protokoll: *"..tillsatta idrottskommittén ej rört på sig nämnvärt.."* och beslutade omgående att *"..en idrottsförening benämnd Strömsbergs Idrottsförening skulle bildas.."* Mötet leddes av skogseleven G Hermansson, som också blev föreningens första ordförande med ett första styrelsemöte 4/8.

Den fria idrotten med löpning, hopp och kast blev till en början huvudnummer. Många är våra utövare, som genom åren satt respekt hos och övertrumpfat konkurrenter i dessa discipliner genom att i såväl lokala som nationella tävlingar kasta längre, hoppa högre och visa medtävlarna ryggen på löparbanorna.

År 1979 avvecklades dessvärre friidrotten från vårt program, även om på papperet det under ett antal efterföljande år existerade en friidrottssektion. Den upphörde helt 1990.

På vintern blev skidlöpning föreningens huvudverksamhet. Det dröjde dock ända fram till 1936 innan en skidsektion omnämns i föreningens handlingar.

Våra skidlöpare åkte ifrån konkurrenterna i Bokarbyloppet och andra lokala distanslopp, DM-arrangemang, liksom i mästerskap utanför distriktet. Flera av våra skidåkarnamn väcker än i dag respekt i skidkretsar.

John Broberg var en av föreningens tidigaste – och kanske största löpartalanger, med idrottsframgångar både på hemma- och bortaplan.

Nu finns i våra led en liten kader av unga förmågor liksom en grupp veteraner, som röner framgångar i vita spår.

Fotbollen sågs länge med tveksamhet av föreningens förtroendevalda. Det var först 1927 man spelade några organiserade vänskapsmatcher och släpptes in i idrottens finrum. 1928 gick man in i det nationella seriesystemet. Efter att under årtionden ha agerat jojo mellan de lägre serierna, kom laget att etablera sig som pålitligt och habilt i div III. Inför seriespelet år 2010 tog man så steget upp i div II, vilket var unikt för ett lag från Tierps kommun och en alldeles utomordentlig framgång för våra fotbollsgrabbar och vår förening. Här har man gjort sig känt som ett svårslaget och fotbollskunnigt lag.

Vår förening har genom åren dessutom erbjudit idrottsutövare att pröva på sin förmåga inom bandy, ishockey, cykel, gymnastik, simning och volleyboll.

Våra aktiva idrottsmän, som genom träning och tävlande gjort klubbens namn respekterat och känt långt över kommunens gränser, har också varit och är goda föredömen på och utanför idrottsarenorna för både gamla och unga medlemmar, vår publik och våra supporters.

En idrottsförening är inget självspelande piano med dess utövare och stjärnor inom olika sporter. Många händer spelar på tangentbordet i form av förtroendevalda inom styrelser, sektioner, kommittéer och arbetsgrupper. Medlemmar lägger ner tid, kunskande och kraft på att hålla tävlingsarenor och lokaler i presentabelt skick. Pengar samlas in genom lotterier, bingospel och försäljningar.

Arbetet sker, inte för att den enskilde tänker på egen vinning utan på föreningens framgång.

Utan en trogen, hängiven och entusiastisk medlemskader tillika publik på våra idrottsevenemang skulle vi inte heller vara en så framgångsrik förening, som vi är. Stödet känns varmt och äkta och förs fram i såväl mot- som medgång.

Modern idrott kräver ekonomiska resurser. Pengar styr inte helt idrotten, men de är självklart en nödvändig del för verksamheten för barn och unga och aktiviteter på elitnivå. Till detta bidrar generöst våra ekonomiska sponsorer i form av enskilda, firmor, företag, organisationer och Tierps kommun.

Hur ser då de närmaste 100 åren ut? Önskingar kan man alltid framföra.

Vi hoppas, att fotbollen kan etablera sig som ett stadigt lag i div II och kanske också på sikt avancera till högre sfärer.

Det finns många fotbollstalanger bland våra pojk- och juniorspelare att ge stöd och utveckla! Fördjupa samarbetet med närliggande fotbollsföreningar!

Det vore mycket intressant att etablera ett flick-/damlag inom fotbollen! Vi behöver dessutom släppa fram och få flera flickor/kvinnor att engagera sig aktivt i föreningens olika verksamheter!

Kanske kan vi inte "producera" någon Charlotte Kalla eller Marcus Hellner i vår förening. Men skidåkare "av gammal god

strömsbergsk klass" kunde vi kanske ändå få fram!

Sten-Erik Jansson – en av föreningens aktiva inom såväl skidor, fri idrott, fotboll och inte minst i styrelser och kommittéer.

Vi måste göra vår förening ännu mera intressant för sponsorer att satsa på!

Flera medlemmar gör aktiva insatser för våra verksamheter – ännu fler behövs!

Laget som tog steget upp till Div II.

Det har inte varit "100 år av ensamhet". Tvärtom – Strömsbergs Idrottsförening betyder kamratskap, samhörighet, hårt och målmedvetet arbete. Därigenom har skapats gemenskap och framgång!

Det är ni aktiva och målmedvetna idrottare, ni förtroendevalda och funktionärer, ni

medlemmar, ni i publiken och våra supporters och ni våra bidragsgivare och sponsorer som var och en på sitt sätt bidragit till framgångsrika 100 år!

Ett stort och hjärtligt tack till er alla! Grattis till vår 100-åring och lycka till med kommande 100 år!

Strömsbergs IF fotboll 1912-2012

Av Peter Lindström

23 juni 1912 samlades idrottsintresserade i Strömsbergs brukslokal för ett möte i frågan att bilda en idrottsförening. En kommitté bildades för att som det står i protokollet "vidtaga nödiga förarbeten för en idrottsförenings bildande". Ett allmänt möte utlystes till lördagen 3 augusti samma år. På detta möte bildades således Strömsbergs Idrottsförening med program bestående av fotboll, allmän idrott, simning, skidlöpning och ishockey. Till föreningens första styrelse valdes Gunnar Hermansson ordförande, Axel Lindblom vice ordförande, Richard Lindh sekreterare, Johan Karlsson kassör och materialförvaltare blev Algot Claesson. Nu hade det spelats fotboll i Strömsberg flera år innan men då under mer oorganiserade former, matcherna bestämdes vartefter och spelarna satte själva ihop laget efter tillgängliga spelare. 1907 finns en nedskrivna laguppställning för det lag som spelade mot Lövsta, förlust med 0-3, men första tecknet på att fotbollen börjar göra sitt intåg i Strömsbergs bruk finner vi redan 1904 då brukspojckarna möter andra lag i dess närhet enligt historieböckerna. *Laget 1907: Rickard Gilljam, Anders Östergren, Johan Ask, Axel Vestergren, Axel Åberg, Ivar Svensson, Sigurd Forsell, Axel Söderberg, Petrus Hermansson, Johan Palmgren, John Carlsson, Emil Persson, Edvard Gilljam, Viktor Bergström och John Söderberg.*

Redan tre veckor efter föreningens bildande väcktes förslaget att förlägga en idrottsplan vid skjutbanan i s.k. Kohagen, för oss numera känt som Heden. Strömsbergs bruk erbjöd Strömsbergs IF och Tolfta skytteförening mark och att samtidigt kostnadsfritt uppföra en paviljong åt föreningarna att nyttja. Denna paviljong fanns fortfarande kvar på idrottsplatsen när vi gick in i jubileumsåret. Då den stod

oanvänd och i stort behov av renovering så beslutades det att densamma skulle rivras, vilket också påbörjades under 2012. Officiellt invigs Heden den 17 augusti 1913 efter att Strömsbergs bruk ombesörjt byggnationen av paviljongen och markarbeten med hjälp av föreningens medlemmar.

Paviljongen vid Hedens IP

Fotbollsmässigt spelades det mest lokala matcher mot andra "byalag" under föreningens första årtionde. Någon större organisation kring matcherna fanns inte utan det blev match när någon så ville och fick motståndare. Transportmedel till matcherna var ofta cykel men det hände ibland att det ordnades skjuts i form av häst och vagn. Det berättas också om att brukets likvagn ibland användes till att transportera fotbollsspelare, vilken syn detta måste ha varit för motståndare. Spelarnas utrustning på den här tiden var i det närmaste obefintlig. En skjorta i hyfsat lika färg som kompisarna, papper innanför strumpan som benskydd och i bästa fall någon form av skor. Dock finns det ett lagfoto från 1910 som visar ett tidigt matchställ, kanske det allra första? Ett annat inte helt obetydligt problem var

också att det vid matchtillfällen ibland inte fanns något att sparka på, fotbollar var hårdvaluta. Vad man då istället använde berättar inte historien. Med tiden blev dock fotbollsspelet mer organiserat i föreningen och 1927 hittar vi det först anmälda laget till seriespel i Uppland.

Just 1927 blev lite av ett genombrottsår för Strömsbergs IF när det gäller fotbollen. Vid ett, enligt sägen, stormigt möte på sommaren 1926 beslutades om nya krafftåg. Man skulle spela flera matcher på hösten för att vara förberedda på att anmäla ett lag till seriespel säsongen 1927. Det "stormiga" i mötet kan beskrivas som de övriga sporternas protester mot fotbollens planer, ekonomin var antagligen det stora samtalsämnet. Fotbollen hade fram tills nu varit i skuggan av friidrotten och skidåkning och det uppskattades förmodligen inte fullt ut att fotbollen nu ville ha större del av den ekonomiska kakan.

Mötet beslutade dock att det skulle införskaffas nya tävlingsdräkter till fotbollslaget. Det uppdraget gick till Georg Strömberg som den 17 juli 1926 fick bege sig med tåg, med hela föreningskassan, till Uppsala och det ärofyllda uppdraget att införskaffa fotbollens helt nya matchställ. Såväl tröjor som byxor, skor och en fotboll stod på inköpslistan. Matchstället som Georg inhandlade var randigt med gråa och röda ränder. På detta foto, från 1920, kan man tänka sig förebilden till dessa grå-rödrandiga tröjor:

FOTBOLLAG AV ÅRGÅNG 1920
Fr. v.: Bror Malmberg, Axelius Wesslund, Edvin Claesson, Ivar Engström, Vilhelm Andersson, Gottfrid Lindh, Georg Strömberg, Axel Malmberg. Knästående: Lelan Lindblom och Wilhelm Wennberg. Målvakt Ivar Wesslund.

Georg fick ta tåget tillbaka samma dag för att hinna till kvällens träning där utrustningen skulle provas ut till matchen på Heden dagen efter mot Tierp. Det bar sig inte bättre än att Georg satte sig på fel tåg och fick kliva av i Sala bara för att ta ett annat tåg tillbaka till Uppsala och sen vidare färd mot Tierp. Den tänkta eftermiddagsträningen gick inte av stapeln förrän efter midnatt då Georg tagit sig hela vägen till Strömsberg med den nya

utrustningen. Ett datum att lägga på minnet blir således 18 juli 1926 då den första matchen i detta nya matchställ spelades mot Tierp på Heden. En på flera sätt viktig match, man skulle bevisa för friidrottarna och skidåkarna att man var värd den nya munderingen och som ett startskott för kommande års seriespel. Matchen mot Tierp vanns också med 5-2 och fotbollen i Strömsbergs IF tog fart.

På detta foto, från 1910, ser vi de på modern tid vanliga svart-vit randiga tröjorna. Kanske är detta då den första tävlingsdräkten? Just svart och vitt är den vanligaste förekommande färgkombinationen på Strömsbergs matchdräkter från 30-talet och framåt.

Första seriesegern i historien skrivs till 1932 då man vann Nordupplandsserien Klass 1. För uppflyttning krävdes kval mot Österby där gästerna dock gick segrande ur striden. Historien upprepades 1933 då en ny serieseger tillskrivs historien. Strömsberg slapp kval det året och gick upp i Upplandsserien kommande säsong. Resterande delen av 30 och 40-talet spelade Strömsberg i Upplandsserien, eller serien därunder, Nordupplandsserien. Föreningens första reservlag såg sitt ljus 1941 och ett juniorlag

debuterade 1947. Just 1947-48 blev det också serieseger i Upplandsserien och även säsongen 1952-53. (Fotbollssäsongen spelades då höst-vår) Uppflyttning till Elitserien följde 1954 och den serien blev hemvist för Strömsberg under några år framåt. 1959 blev det nedflyttning från Elitserien och en nysatsning inleddes genom en förnyring av truppen. Året därpå spelade bl.a. bröderna Hillbom som yngre förmågor i Strömsberg, en förändring som gav uppflyttning till Elitserien återigen 1961.

Efter 1961 följde några år av mindre god återväxt och uteblivna resultat. Ungdomsfotbollen minskade och reservlag samt juniorlag till spel var ingen garanti under en tid. Vi får invänta år 1968 till nästa framgång. Som andraplacerade lag i Elitserien erbjuds Strömsberg en plats i div 4 till säsongen 1969. Chansen togs men som befarat räckte inte laget till och nedflyttningen blev ett faktum. På grund av förändringar i serier ovanför Elitserien så erbjuds 1970 återigen Strömsberg, som bästa andralag i de två Elitserierna, en gratisplats i div 4 till säsongen 1971. Man beslutade ta erbjudandet vilket visade sig vara ett bra beslut resultatmässigt. 70-talet är också den period i föreningens historia där man kan se starten av ett annat sätt att arbeta kring fotbollen. Tidigare så spelade "brukets pojkar" i Strömsberg, från denna period blev det allt vanligare att killar utifrån kom till föreningen för att spela. Dels av egen kraft men också genom att Strömsberg värvade.

Således har vi kommit fram till 70-talet i denna skrift. Värt att nämna från detta årtionde är bl.a. att föreningen byggde sin andra gräsplan vid Heden med helt egna medel. En träningsplan anlades och som dessutom försågs med belysning, om än av mindre klass, men dock gav det utrymme för träningsmöjligheter höstkvällar. Likaså fick ungdomsfotbollen ett uppsving i tidigt 70-tal vilket ledde till ett ökat antal ungdomslag, reservlag och juniorlag till spel. Fler ungdomslag för också med sig fler ledare och frivilliga vilket föreningen lyckades bra med. Ett starkt ledarskap har alltid varit av vikt för föreningen, en klubb blir inte starkare än sina medlemmar och ledare. När det gäller just fotbollsplaner så kan Strömsberg i dag ståta med tre fullstora och en sjuannaplan av gräs samt en grusplan för träning. Detta innebär fantastiska träningsmöjligheter men också en anläggning som kräver massor av timmar för skötsel, timmar som kommer till genom ideella insatser.

Nästa sportsliga framgång hittar vi 1978 då det blir serieseger i div 5. Undertecknad minns att

det ordnades med bussresa för supportrarna till Tärnsjö där avgörandet skulle gå av stapeln. Med ett ramstarkt försvar och målfarliga Per-Gunnar "Pele" Hillbom på topp så säkrades uppflyttning till de tillresta supportrarnas glädje. När det gäller 80-talet kan vi enkelt sammanfatta detta årtionde med div 4. Samtliga säsonger under dessa år tillbringades i denna serie med blandade framgångar. Något år nosade laget på toppen men mestadels blev det placeringar strax därunder. 1991 kan vi i historieböckerna läsa att det var Strömsbergs IF som vann div 4 Uppland och därmed nådde sin dittills största sportsliga framgång, avancemang till div 3.

Laget som gjorde det.

Trots en del skador och avstängningar inför den sista avgörande matchen, Bålsta borta, så kunde Strömsberg segra med 3-0 efter mål av Fredrik Edman, Roger Hillbom och Stefan Wadberg. Stor lycka vid slutsignalen för laget och tillresta supportrar. Strömsberg spelade således i div 3 säsongen 1992.

Tre säsonger blev det i div 3 innan det blev nedflyttning 1994 efter att laget vunnit 3 matcher, spelat 7 oavgjorda och förlorat 12 under säsongen. Stommen i dessa årgångar bestod av Strömsbergs egna pojkar blandat med några duktiga killar från våra grannklubbar. På denna tid fanns det fortfarande motsättningar föreningarna mellan och stundtals var det hårda förhandlingar och ord för att få till stånd lösningar. Det skrevs flera underliga avtal mellan klubbarna under denna period. Lyckligtvis har fotbollen i norduppland vuxit ifrån det, vi har flertalet bevis på detta i form av samarbetsavtal och farmarklubbsavtal som sluts mellan föreningarna numera. Som exempel kan nämnas farmarklubbsavtalet mellan Strömsberg och Månkarbo IF 2008 och 2009. Ett kombinationslag på ungdomssidan med Tierps IF såg sitt ljus 2009 och farmarklubbsavtal skrevs

2010. Detta är sunda tecken som ger fotbollen möjlighet att motverka effekten av minskat antal utövare, framförallt på ungdomssidan, men också på seniornivå.

Efter nedflyttningen -94 följde en period av div 4 spel med klena framgångar. Resterande delen av 90-talet var laget aldrig riktigt nära uppflyttning men heller aldrig i fara för nedflyttning. Det stora uppsvinget men också den stora svackan hittar vi på 2000-talets första årtionde. Början av 2000 innehöll flera kvalspel där laget kämpade om uppflyttning. 2003 förlorades seriefinalen mot Bälinge IF vilket betydde att laget blev tvåa och klart för kval. Motståndare blev Helenelund IK, IK Frej och Fårösund från Gotland. Efter två förluster så behövdes inte den sista matchen, borta mot Fårösund på Gotland, spelas och säsongen tog snöpligt slut. Året därpå slutade även det med kvalspel. Där skulle allt avgöras i sista kvalmatchen borta mot BKV Norrtälje. Trots en stor skara tillresta supportrar så visade det sig att BKV var ett nummer för stora och kunde ganska enkelt vinna den avgörande matchen. 2005 så missade Strömsberg kvalet i den allra sista omgången. En stark period i föreningens historia.

Men lika stark som den perioden var, lika stor svacka blev det inför säsongen 2006. I takt med de fina resultatet åren innan så befann sig Strömsberg plötsligt i ett läge där flera av våra egna duktiga killar fick ögonen på sig från klubbar spelandes högre upp i seriespelet. Spelartruppen tunnades ur betänkligt och nyförvärven lyste med sin frånvaro, och det var under en period så illa att undertecknad, då i form av ordförande, deltog i ett möte vid mitt köksbord där det diskuterades om nedläggning av laget. Men i sann bruksanda så beslutades att knyta näven och jobba ännu hårdare och med hjälp av hemvändare och värvning under sommaren grejades kontraktet ganska enkelt till trots. En för många ny vetskap kanske men just så illa var det. Här hade vi oerhörd nytta av vår föreningsanda som ändå finns bland de inblandade i föreningen. Alla tog ännu större ansvar och roller och tillsammans så rodde vi iland den krisen. Strömsbergsandan fick ett ansikte.

Lika fort som krisen uppstod lika snabbt var vi på banan igen. Redan säsongen därpå, 2007, stod det ett betydligt slagkraftigare lag på benen och framgången lät inte vänta på sig. Efter att tillsammans med Bälinge IF varit seriens

domanter stod så lagen inför en ren seriefinal och chans till revansch mot just Bälinge i seriens sista omgång. Efter en match där Strömsberg dominerade från start och där Björn Berglund blev segerskytt med 2 mål så kunde de hundratalet tillresta supportrarna fira tillsammans med laget när slutsignalen gick. Div. 3 hägrade igen, 16 år sedan första gången. Detta år inträffade också en annan händelse av historiska mått i Strömsbergs IF fotboll. Föreningen såg sitt första damlag i seriespel detta år. Och vilken succé det blev, serieseger första året! Tyvärr blev historien kortvarig gällande damfotboll i Strömsberg. Redan säsongen därpå var lagets stomme upplöst då flera av tjejerna gått vidare till klubbar högre upp i seriesystemet.

Häriifrån och framåt kan enklast beskrivas som en succéperiod i föreningens historia. Första året i trean slutade laget på en stabil sjätteplats utan att vara inblandad i bottenstriden någon gång. En klart godkänd premiär i div 3. Till säsongen därpå så jobbade styrelsen hårt med truppen och lyckades mycket bra. Måste även nämna att vi hade då turen att få in flera nya ansikten i styrelsen och som bekant är det alltid bra med förnyelse. Nytt tag med det ekonomiska och nytt ljus på saker gav oss bra resurser, samtidigt som hela föreningen lyfte sig fortsatte de sportsliga framgångarna. Säsongen 2009 blev ett nytt historiskt succéår för fotbollen i Strömsberg!

Andra säsongen i div 3 och laget nämndes bland favoriterna inför säsongen av motståndare och "förståsigpåare" Och rätt hade de, Strömsberg spelade hem serien med sju poängs marginal, flest gjorda mål och minst insläppta. En rakt igenom lysande säsong där seriesegern säkrades hemma mot BKV Norrtälje inför storpublik. Ett firande av Brasilien klass inleddes med ett fyrverkeri vid slutsignalen och ett sjudundrande firande därefter. Detta innebar således att säsongen 2010 skulle Strömsberg starta i div 2 Norra Svealand, historiskt på så sätt att högre upp i seriesystemet hade föreningen aldrig tidigare varit. Bedriften blir ännu större när man ser till de förutsättningar under vilket det gjordes. Dessa var bl.a. sämre träningsmöjligheter jämfört med konkurrenterna sett till avsaknaden av en konstgräsplan, ett mycket mindre upptagningsområde avseende spelartrupp är också något att ha i tanken när vi försöker summera.

Serieseger 2009

Här ska vi som Strömsbergare ödmjukt ta av oss hatten för våra grannklubbar som år efter år fostrat duktiga fotbollsspelare som vi fått äran att ta del av i vår förening och ge dem möjlighet att pröva sina kunskaper i lite högre seriespel tillsammans med killar från våra egna led.

Den historiska säsongen 2010 blev också den en säsong som rullade vidare på framgångsvågen. Ett inspirerat Strömsberg gjorde succé första året i tvåan genom att ett tag leda serien och hela tiden ligga med i kampen om topp tre placeringarna. När serien summerades så återfanns Strömsberg på en mycket hedrande tredje plats, endast två poäng från andraplatsen. Den andra säsongen i tvåan blev också den en klart godkänd säsong även om den absoluta toppkänningen försvann tidigare in i säsongen. Efter en stabil säsong så slutade Strömsberg på en sjundeplats i serien.

Detta betyder då att vi tagit oss till nutid, d.v.s. 2012, det år Strömsbergs IF firar sitt 100-års jubileum och spelar sin tredje säsong i div 2. Härifrån och framåt står dock skrivet i stjärnorna.....

Slutord

Det har varit mig ett nöje att få vara författare till denna enkla skrift gällande Strömsbergs IF fotboll mellan åren 1912 - 2012. Det finns så oerhört mycket mer material i form av historier, foton, klippböcker m.m. som inte får plats här men som förhoppningsvis kan sparas för eftervärlden i någon form.

Under resans gång har jag försökt och försökt komma på vad det är som gör det så speciellt att beträda Heden, vad är Strömsbergsandan som vi säger finns? Dock utan att kunna sätta fingret på det, vi som är Strömsbergare vet att den finns men den är svår att beskriva.

Att säga att det senaste årtiondet fram till 2012 varit händelserika i föreningens fotbollshistoria är inte att ta i. Vi har upplevt allt från krismöten vid köksbordet då uppgivenheten och frustrationen varit som värst till historiska moment då fotbollen tar sig till aldrig förr skådade sportsliga framgångar, bl.a. två seriesegrar på tre år, och slutligen genom avancemanget till div 2. En fantastisk sportslig prestation som grundar sig i den starka Strömsbergsandan som finns i gräset på Heden. Föreningen har genom åren aldrig tvekat till att hela tiden försöka ge de bästa sportsliga förutsättningar som möjligt är utan att för den skull gå någon lindans gällande ekonomi och föreningens värdegrund.

Vårt välmående grundades för många år sedan genom ledare som förstod värdet av sund ekonomi och den enkla devisen att de pengar man inte har, de kan man heller inte spendera. Många och bra utbildade ledare ligger bakom föreningens nu hundraåriga historia. En förening utan starkt och bra ledarskap når aldrig några större framgångar. Därför har vi genom åren alltid jobbat hårt för att uppnå såväl sportsliga mål såväl som känslan av föreningstillhörighet. Den starka känslan av att vi jobbar för varandra och föreningen finns där än i dag, kanske starkare än någonsin trots den allmänna känslan av att det är färre engagerade människor i föreningslivet nu än för tio år sedan. Vem som får äran att skriva ned historien till vårt 200-års jubileum vet vi idag inte men att det kommer göras är jag övertygad om! Vi har framför oss massor av härliga fotbollsår i Strömsbergs IFs färger.

Till sist, grattis Strömsbergs IF 100-år!

Peter Lindström

Stolt Strömsbergare

Vårt fotbollslag modell 1975

En upplaga från 50-talet

100 framgångsrika år för Strömsbergs IF i vita spår

Av Christer Eriksson

Att skriva ned Strömsbergs IF:s skidhistoria under 100 år i en komprimerad form får anses som en mycket grannliga uppgift. Detta eftersom att så otroligt många bra prestationer utförts av våra längdrännare under alla dessa år. Då det gäller uppgifter från äldre tider så har jag hämtat en hel del information från tidigare jubileumsskrifter där Roland "Barret" Johnsson bidragit med fina texter. När man tittar bakåt i tiden på klubbens historia inom skidåkning så staplas framgångarna på hög alltsedan 1920-talet. De fina insatser som då påbörjades i skidspåren har sedan genom en god tradition förts vidare ända till nutid, 100 år efter vår förenings bildande. Som sagt, alla goda prestationer kan inte fås med i denna text, men ingen ska känna sig bortglömd. Alla och envar som bidragit till vår klubbs anrika skidhistoria som ledare och/eller aktiv har hållit den goda traditionen vid liv och ska känna sig stolta.

Skidåkningen växer fram i föreningen

Den första "riktiga" skidåkaren i föreningen lär ha varit skogvaktaren Gunnar Sjögren, som var med om de första sporadiska tävlingarna redan 1913. På den tiden manövrerade man sig fram på svåråkta 9 fots skidor och moderna skidbindningar var ännu inte uppfunna. Trätjärna var huvudvallen.

En skjuts för skidåkningen i Strömsberg blev det 1918 då greven på bruket i patriarkalisk anda skänkte 100 kronor till inköp av skidor. Det fick man 10 par för då.

Skidåkningen blommade upp på allvar både i Strömsberg och hela norduppland 1923 då "Nordupplandspropagandan på skidor" instiftades. Detta var en föregångare till nutidens Nordupplandsallians. Den i vår förening legendariske John Broberg blev den förste strömsbergaren av fin klass i skidspåren, även om han var än mer framgångsrik utan "brädlappar" under fötterna. Han var den förste från vår förening som startade i ett DM

(distriktsmästerskap) för Uppland. Det var i Gimo år 1919 där John slutade 9:a i tävlingen.

Våra stora åkare och ledare genom tiderna

Upplands Idrottsförbund började år 1914 anordna DM-tävlingar på skidor. Från och med 1957 så övergick DM-arrangemangen i Upplands Skidförbunds försorg.

Föreningens första DM-tecken tog Lennart Möllenberg i juniorklassen år 1933 och den första seniortiteln bärgades av Einar Ek år 1936. Ett resultat av modell riktig kuriosas är att Strömsbergs IF år 1935 vann lagtävlingen (3 deltagare i laget) i DM över distansen 50-60 km med den icke obetydliga tiden av 13 timmar, 56 minuter och 56 sekunder(!).

Åren därefter hade vi slagkraftiga åkare i form av Evert "Grätis" Eriksson och Nils Lundberg. Tråkigt nog lyckades inte "Grätis" ta hem ett individuellt DM-tecken då han hade att tampas med "Plåtis" Johansson från Uppsala som ju var av absolut svensk elitklass. Nils Lundberg fick 1947 ett DM-guld på distansen 50 km för seniorer. Samma år tog också Ivar Westergren en seger i oldboysklassen.

Skideleganten Einar Ek

År 1947 inleddes en lång era av strömsbergsåkare med efternamn Eriksson som hävdade hem DM-titlar i parti och minut. En av bröderna Eriksson från de djupa skogarna kring Ralbo inledde denna era. Det var Thage Eriksson som då vann juniorklassen och som sedan följdes upp med 48 ytterligare individuella DM-segrar tagna av åkare med efternamnet Eriksson under åren 1948-1981. Förnamnen var Agne, Thage, Rune, Lars-Erik, Stig, Sivert och Christer. Sporadiska segrar togs under denna tid också av Karl-Bertil Wallin, Holger Jansson, Stig-Arne Karlsson, Lars Hemström och Sigvard Johansson. Mest framgångsrika under denna tid måste man säga var Sivert Eriksson och Thage Eriksson som tog 12 respektive 8 segrar i seniorklassen. De båda var skidkungar i Uppland under varsin period.

En trio åkare som under många år fört Strömsbergs färger med den äran. Det är fr.v. Sivert Eriksson, Stig Eriksson och Thage Eriksson.

Under 1970-talet då Sivert Eriksson var Upplands obestriddige skidkung så hade vi flera starka senioråkare på frammarsch såsom Bernt Hellström, Lars Hemström och Carl-Bertil Axelsson. Exempelvis så belade man placeringarna 1,2,4 och 7 i 1976 års DM över 30 kilometer. Lars Hemström tog hem en DM-titel i längdåkningens blåband, 50 kilometer år 1974. Sivert, Bernt och Carl-Bertil deltog även i SM (svenska mästerskapen), där Sivert år 1970 i Borlänge nådde placeringen 64 på distansen 30 km. Bernt kom i samma lopp 139:a. År 1975 när SM kördes i Umeå deltog Sivert och Carl-Bertil. Bästa resultat nåddes på 3-milen där Sivert kom 42:a och Carl-Bertil 81:a. Sivert gjorde en seriös satsning år 1976 då han tog ut tjänstledighet för att satsa hårdare på träningen. Han uppnådde också karriärens bästa form och gjorde en riktigt stark insats i Jarlloppet uppe i Rättvik, där han åkte in på en meriterande fjärde plats endast 26 sek. efter segrande Tommy Frost. Tyvärr drabbades Sivert av sjukdom innan SM detta år varför han inte fick möjlighet att uppvisa sin kapacitet i svenska mästerskapet.

1970-talets starka seniorer. Från vänster Sivert Eriksson, Bernt Hellström, Lars Hemström och Carl-Bertil Axelsson.

Från omkring 1980 så har vi fortsatt haft stora framgångar i DM-sammanhang ända fram till nutid. Speciellt då bland de äldre åkarna, i oldboysklasserna. Där har Bernt Hellström, Stig Olovsson, Jan-Olov Jonsson, Elis Åberg och Ingemar Karlsson verkligen uppvisat hög klass. Inte bara på distriktsnivå, utan även på riksnivå och till och med på världsnivå där Elis Åberg ett par gånger kunnat titulera sig världsmästare. Under åren 2003-2009 har Elis Åberg vunnit hela 16 individuella VM-medaljer i veteran-VM, varav 2 av guldvalör. Även Bernt, Jan-Olov, Stig och Ingemar har svarat för fina insatser i veteran-VM. Bland annat så blev Stig Olovsson ihop med Elis Åberg veteranvärldsmästare i stafett för Sverige år 2007. Dessa herrar har också åkt hem mängder av medaljer i veteran-SM. Vad det gäller DM så har förutom ovan nämnda veteraner även Thage Eriksson, Sigvard Johansson, Stig Eriksson, Lars-Erik Eriksson, Sivert Eriksson, Rolf Eriksson, Christer Eriksson, Bjarne Åskog, Ola Hallberg samt Anders Eriksson blivit DM-mästare i oldboysklass under åren från 1979 och framåt.

Om man ser till seniorklassnivå från och med 1980 så har Olof Hedberg varit mest framgångsrik med 5 st DM-segrar. År 2003 kom Olof 26:a i sprint-SM och 49:a i jakstarts-SM och var rankad 167:a på FIS världsranking. År 2004 förbättrade Olof placeringen i sprint-SM till en 17:e plats. Seniortitlar har också tagits av Tony Axelsson, Fredrik Landstedt och Stefan Ekman, där Ekman under senare år varit vår bästa åkare. Han har under innevarande år tagit ett kliv i rätt riktning och gjort flera riktigt bra långlopp.

Olof Hedberg ligger på rulle i Rexaracet år 2002.

Förutom alla individuella mästerskapstitlar så har vi bärgat hem ett oräkneligt antal lag-DM tecken genom åren. Dessutom kan det räknas in 22 stycken segrar i DM-stafett. För att inte tala om alla segrar i Nordupplandsmästerskapen vilkas antal förmodligen är omöjligt att få klarhet i.

Nämnas ska också Nils Hedbergs fina insatser inom disciplinen rullskidor. Sommaren 2005 blev Nisse uttagen i landslaget och åkte världscuptävling i Lettland. Han gjorde också bra ifrån sig där och kom på 19:e plats i distansloppet.

Få damer har varit med och tävlat i vår förening. På 1930-talet så hade vi i föreningen ändå en aktningvärd aktivitet på damsidan. Då visade "Gråtis" syster Anny, Ingegerd Mölleberg, Ingrid Vestberg, Valborg Sjödin och Britta Jernström fina takter i spåret. Litet senare dök en lovande flicka upp. Hon hette Britta Eriksson och var syster till den bekanta brödratrion Thage, Agne och Rune. Nästa skiddam var Ritva Elmersson, också hon syster till en skidrännare, Sigurd Elmersson. Tittar man i statistiken över DM-segrar så dyker under åren 1997-1999 Mikaela Sundbaum upp med 5 st titlar i ungdomsklass.

Mikaela startade sin träning under ledaren Rune Erikssons vingar vid vår egen elljusbana i Strömsberg, och med cirkelträning i den gamla gymnastiksalen invid spåret. Vår elljusbana invigdes för övrigt år 1962 efter många ideella arbetstimmar. Rune drog igång sina ungdomsträningar kring 1970 och fortsatte med denna verksamhet under ett 35-tal år. Förutom Mikaelas segrar så bar Runes träning frukt i form av Christer Erikssons DM-guld i ungdomsklass 1973 plus DM-guld samma år i stafett för Christer ihop med Mats Eriksson och Örjan Söderholm. Förutom att leda ungdomsträningar så lade Rune ned mycket tid i vår skidsektion med

styrelsearbete, jobba in pengar, sköta om elljusspåret m.m. Han var även med och jobbade i föreningens huvudsektion.

En annan stor ledare i vår skidverksamhet var Sten-Erik Jansson, mannen som lade ned hela sin själ i allt som rörde föreningsarbete i Strömsbergs IF. Naturligtvis var han också med och hjälpte till på ett hörn i vår skidverksamhet. De senaste 20-25 åren har Bernt Hellström varit ordförande i skidsektionen och en starkt drivande kraft i vår verksamhet.

Några små anekdoter

I Tobo IF:s elljuslopp inför 3000 betalande åskådare en kväll i början av februari år 1962 så blixtrade vår egen Stig Eriksson till och besegrade själva olympiamannen tillika svenske mästaren Rolf Rämgård. En kvartett svenska skidkungar kom till Tobo och skulle sopa hem de fyra finaste priserna i tävlingen, var det tänkt. Men Stig lyckades sensationellt nog spränga kvartetten och bli fyra efter Assar Rönnlund, Lennart "Lill-Järven" Larsson och Sture Grahn. Femma slutade Rolf Rämgård.

Upplands skidbas Wolmar Ohlson talar allvarsord med Stig Eriksson (t.v.) och Thage Eriksson innan elljusloppet i Tobo år 1962 och ber dem åka för allt de är värda, för att visa vad uppländsk skidsport går för!

År 2000 var ett gäng oldboys från Strömsbergs IF upp och åkte veteran-VM i Kiruna en vecka i slutet av mars månad. Vi bodde i ett par stugor en bit från skidstadion och efter ett av loppen så saknade vi Bernt Hellström. Det var inte utan att en viss oro spred sig i vår trupp. Efter några timmar kommer Bernt hem i taxi fullt tävlingsklädd. Det visar sig att han totalt kollapsat efter målgång och blivit transporterad i ambulans till sjukhus där han sedan repat på sig och fått taxiskjuts hem. Sedan var Bernt igång dagen efter och tävlade igen, vilket visar på hårdheten bland våra längdåkare.

Silverlaget på DM-stafetten 20/1 2006 i Tierp. Från vänster Tony Axelsson, Erik Nilsson och Stefan Ekman.

K-B Axelsson langar dricka till Stefan Östlund på DM 30 km i Häverödal 15/1 2006.

Jag själv hade under sent 1970-tal förmånen att få träna en del med Upplands dåtida skidkung, Sivert Eriksson. Det var ingen tillfällighet att han åkte så bra som han gjorde eftersom att han hade stor träningsdisciplin och följde sina träningsprogram noga. Minns när vi körde intervallträning uppe vid Mansäng med Lennart Malmberg som tidtagare och Sivert höll sig inom 2 sekunders differens på 8 st 4-minuters intervaller. Så Lennart hade nog inte behövts för att hålla koll på jämnheten i intervallerna, det skötte Sivert automatiskt.

Egna arrangemang

Förutom regelbundna arrangemang av distriktsmästerskap och nordupplandsmästerskap så har vi under årens gång också anordnat andra former av tävlingar. Här kan främst nämnas det anrika Distansloppet som samarrangerades ihop med Tierps IF och kördes mellan Strömsberg och Tierp med start i Strömsberg vartannat år. Detta lopp startades upp 1956 och upphörde omkring år 1970. Ett annat långlopp som vi i samarbete med Tierps SOK och Marma/Mehedebys IF arrangerade, var Åsmaran som genomfördes ett antal år under det snörika 1980-talet. Tävlingsgruppen sedan ut i takt med de upprepade mildvintrarna. Sedan måste givetvis nämnas de poängtävlingar för ungdom som Rune Eriksson startade upp i slutet av 1960-talet, och som sedan med kortare avbrott fortlevt. Under senare år i regi av Birger Jansson och Anna-Karin Jakobsson.

En upplaga av Distansloppet efter start i Dorkarby.

Vasaloppet

Naturligtvis har våra duktiga skidåkare även visat framfötterna i det stora klassiska Vasaloppet. Denna tävling som bara blivit

populärare och populärare vartefter åren går och som är den stora motorn i svensk längdåkning. Det dröjde till år 1949 innan de första strömsbergarna åkte Vasaloppet. En av vår förenings allra bästa vasaloppsplaceringar härrör från detta år. Visserligen var det mycket färre åkare som kom till start på den tiden, men det förringar inte Nils Lundbergs finfina 34:e plats. Sten-Erik Jansson kom samma år på plats 106 och Ivar Westergren slutade 123:a.

Därefter har många duktiga skidrännare från vår klubb åkt loppet. De som förutom ovan nämnda har nått en placering under 200-strecket minst en gång (bästa placering per åkare angivet): 101) Holger Jansson 1953, 106) Stig Eriksson 1956, 44) Lars-Erik Eriksson 1956, 60) Rune Eriksson 1958, 65) Thage Eriksson 1958, 31) Carl-Bertil Wallin 1964, 69) Sivert Eriksson 1975, 169) Carl-Bertil Axelsson 1976, 120) Christer Eriksson 1984, 169) Jan Sundberg 2002, 162) Stefan Ekman 2012. I Tjejvasan 30km är våra hittills bästa placeringar: 158) Fatima Jonsson 2005, 315) Elin Lind 2007.

Vår meste vasaloppsåkare genom tiderna är Sten-Erik Jansson med minst 20 fullföljda Vasalopp. Andra som genomfört många lopp är Göte Broberg med 13 lopp, Carl-Bertil Axelsson 12 lopp och Anders Eriksson 9 lopp.

DM-Statistik

Klubbens mesta DM-segrare genom tiderna är: Thage Eriksson 16 titlar, Bernt Hellström 14 titlar, Sivert Eriksson 13 titlar, Stig Eriksson 12 titlar, Stig Olovsson 12 titlar, Jan-Olov Jonsson 10 titlar. På damsidan har Mikaela Sundbaum 5 titlar.

Vi har tagit 14 DM-segrar i seniorstafett, 7 DM-segrar i oldboysstafett och 1 DM-seger i ungdomsstafett.

Totalt har vi tagit 145 st individuella DM-titlar och ett oräkneligt antal segrar i lag-DM.

Nutid och framtid

För närvarande är antalet aktiva åkare i föreningen på en låg nivå, men de som bedriver tävlingsverksamhet håller god klass. Bl.a. så har under den gångna vintern Stefan Ekman tagit en andraplats i distriktsmästerskapet 15 km klassisk stil. Samme Ekman blev också bäste upplänning i årets Vasalopp med en 162:a plats. Stig Olovsson tog en trippel (3 segrar) i sin oldboysklass i DM.

Stefan Ekman i femmils-DM i Gimo år 2006.

På ungdomssidan har Birger Jansson och Anna-Karin Jakobsson åter dragit igång träningar i Strömsberg. De har tagit över stafettpippen efter Rune Eriksson som gick bort i slutet av år 2011. Även Runes broder och tillika 1950- och 1960-talets skidkung, Thage Eriksson lämnade oss under fjolåret. Vi får hoppas att några ungdomar framledes får upp intresset på allvar för längdåknigen och påbörjar en aktiv karriär.

Antal tävlande inom distriktet har generellt gått nedåt under de senaste decennierna. Finns flera bidragande orsaker till detta såsom fristilens intåg i slutet av 1980-talet som gjorde att större mängd utrustning behövdes. Detta tillsammans med väldigt dyra fluorglidvällor har förvandlat en relativt enkel och billig idrott till en komplicerad och dyr idrott. En annan faktor att ta i beaktande är de dåliga vintrar som rått under de senaste decennierna.

Däremot så är långlopp i klassisk stil istället inne i en trend med ökande popularitet. Kan ha att göra med att där finns en viss enkelhet kvar, då man klarar sig med ett par skidor, ett par stavar och ett par pjäxor. Och så har vi naturligtvis motorn Vasaloppet som håller igång intresset för klassiska långlopp.

Vasaloppssportens skrift "I fädrens spår för framtids segrar" kan vara en passande devis för vår förenings framtid inom längdåkning, där fäder kan tänkas motsvara alla klubbens duktiga föregångares insatser i skidspåren vars traditioner ska föras vidare.

Historien bakom friidrotten i Strömsbergs IF

Av Peter Lindström

Friidrotten fanns med som en programpunkt vid föreningens bildande 1912 men sanningen är den att det utövats friidrott flera år tidigare av Strömsbergare. Bland annat finns det från 1910 nedtecknat en berättelse om tävlingar inne i bruket. Då tävlades det under väldigt primitiva förhållanden och med minst sagt bristfällig utrustning. Dock var det alltid stor publikuppslutning på dessa tävlingstillfällen. Brukets ångbåt, försedd med pråm, hämtade bland annat publik från Tierp och med brukets hornmusikkår spelades på främre däck för att höja stämningen. Att det presterades fina resultat måste man väl säga när vi läser att 100m segraren springer i mål på 12 sekunder, höjdhoppet vinnas på 145 centimeter och segraren på 1500 meters loppet får sluttiden 4.56. Riktigt bra prestationer sett till dåtidens utrustning, eller rättare sagt

bristen på utrustning. Att tävlingarna tilldrog sig stort intresse och ansågs som något viktigt i bruket bevittnar väl det faktum att prisutdelare många gånger var självaste greve Wachtmeister.

På mötet vid föreningens bildande, hösten 1912, togs det dock beslut om att förse föreningen med bättre redskap än de som fanns tillgängliga via bruket. På inköpslistan stod bl.a. höjdhoppställning, kula, spjut, diskus, måttband samt en bambustav för stavhopparna vilket också inhandlades med god hjälp av bruket. Förutsättningarna för utövarna anläggningsmässigt var inte de allra bästa de första åren i föreningens historia. Det tog också några år innan Heden anpassades för friidrottstävlingar. De första åren skedde all löpning på allmänna vägar då det helt saknades

banor på Heden. Däremot tävlades det i kastgrenar och hopp vid idrottsplatsen.

En orsak till det stora idrottsintresset som rådde i landet under denna tid sägs vara det faktum att Stockholm arrangerade OS detta år vilket gav en positiv effekt i landet rörande allt idrottande. Det är väl erkänt även i dessa tider att stora mästerskap tillsammans med duktiga utövare inte sällan medför så kallad "boom" för vissa idrotter och grenar.

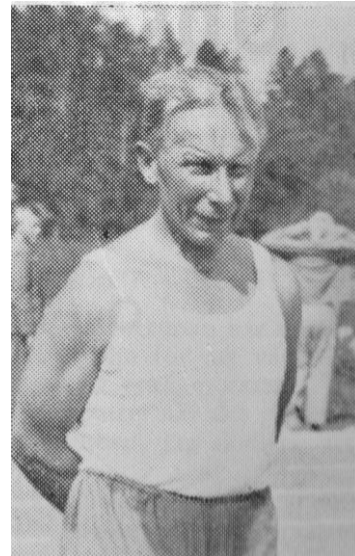

NÅGRA IDROTTARE FRÅN "SEKLETS BÖRJAN"
Fr. v.: Einar Sellén, Gottfrid Lindh, Vilhelm Jansson, Carl Hasselgren, Ivar Svensson, Bror Malmberg, Algot Claesson, John Broberg, David Nordström och Valfrid Persson.

1913 anordnades det faktiskt två invigningstävlingar för friidrott vid Heden. Anledningen till att det blev två sägs vara att den första förstördes helt av ihållande skyfall vilket gjorde att tävlingarna fick avbrytas och ett nytt invigningsdatum fick bestämmas. Deltagare var representanter från bland annat Ullfors, Söderfors, Västland, Tierp och Älvkarleö. Friidrotten fick en bra start i Strömsberg, bara några år efter bildandet deltog representanter från föreningen i tävlingar anordnade i bland annat Gimo, Enköping och Stockholm med mycket goda resultat.

Det är som verkligen satte Strömsbergs friidrott på kartan var 1915. Då kom Leo Forsman tillbaka till hemorten och började härja i resultatlistorna över landet. En period abonnerade Leo på distriktrekordet i kula, och som kronan på verket tog han Strömsbergs första SM-medalj då han tog silver i kula vid SM-tävlingar i Gävle. Under i stort samma tidsperiod härjade också John Broberg i resultatlistorna Sverige runt. Flera SM-silver på milen, flera SM-brons på dubbla distansen, blev Johns största framgångar i Sverige. Han deltog också i tävlingar utomlands och där han bland annat besegrade dåtidens stora finske löparstjärna Hannes Kohlemainen två gånger. Leo och John var utan tvekan de som gjorde Strömsbergs IF

känt över Sverige. Dessutom hade vi faktiskt två spjutkastare i form av Elis Gilljam och Harry Forsman som deltog i landslaget.

John Broberg

Friidrottarnas allt större framgångar på banorna tilldrog sig allt mer intresse från övriga landet. 1915 skrev den då världsberömda tränaren och banbyggaren A. W. Krigsman till greve Wachtmeister och erbjöd sig att bygga om idrottsplatsen och dessutom träna idrottsmännen vilket accepterades av greven. Arbetet med ombyggnaden av Heden inleddes omedelbart och nyinvigningen skedde i början av september detta år. Till dessa tävlingar kom i stort Sveriges samlade elit för att tävla och publiken kom i tusentals. Kanske den förnämaste tävling som anordnats på Heden?

Under många år efter så höll sig föreningens friidrottare väl framme i tävlingar likväl som det vissa år blev mindre framgångar. Deltagandet gick upp och ner under en period men en förhållandevis stor skara idrottare stod alltid på benen representerandes Strömsberg. Tävlingar anordnades och föreningens goda rykte gjorde att Heden ofta gästades av duktiga friidrottare från hela landet. År 1926 är ett viktigt år i historien kring friidrotten i Strömsberg. Då anordnades det allra första Sommarspelen, då tillsammans med Upsala IF. Bl.a. kunde publiken inte bara bevittna friidrottstävlingar utan även uppvisningar i boxning, brottning, dragkamp och gymnastik fanns med på programmet. Sommarspelen blev under många år den stora höjdpunkten för många idrottare och boende i Uppland. Spelen gick av stapeln varje år från 1926 till långt in på 1970-talet.

Att friidrotten hade stora framgångar bevitnar alla medaljer och pokaler som finns i föreningens ägo, glöm då inte alla bucklor som finns i kartonger, på vindar, i källare runt om i trakterna. Många, många är de som skördat framgångar i Strömsbergs färger och att beskriva alla här är i princip omöjligt. Listan skulle bli för lång för denna skrift! Likaså skulle det vara oerhört roligt att mer ingående beskriva storheten kring Sommarspelen och alla de stjärnor som där deltagit, men av utrymmesskäl lämnar vi detta ämne här.

1930 till 60 talet bedrevs friidrotten med bra fart på framgångar och bra antal utövare, sällan några stora dippar utan helt enkelt en stabil förening under denna tid. Massor av goda friidrottare är det som representerat Strömsberg under denna tid och bärgat segrar runt om i landet i olika grenar. Visst fanns det perioder då antalet deltagare blev oroväckande lågt, men

under hela perioden fanns det friidrottare som representerade Strömsberg runt om på arenorna i landet. I takt med att kolstybbanorna runt Heden blev allt mer omoderna, ett minskat antal utövare och ett ganska stort investeringsbehov kring friidrotten tog styrelsen ett kontroversiellt beslut 1979 och beslutade att lägga ner friidrottssektionen och dess verksamhet. Många hårda ord fälldes och de kvarvarande utövarna fick helt sonika se sig om efter andra klubbar. Ett resultat av detta beslut blev bland annat att NAIF-79 bildades och tog över de utövare som fanns kvar. Friidrotten som sport i Strömsberg är kanske den gren i föreningen som skördat absolut mest framgångar sportsligt, dock i mycket hård konkurrens med skidåkarna, vilket vi inte får glömma att nämna i denna skrift. I 67 år hade vi friidrottare på Heden, dessa år ska vi vara stolta över som Strömsbergare!

Nöjessektionen

Av Hans Hillbom

För att få ekonomin att gå ihop har vi i föreningen anordnat danser och artistframträdanden under åren som gått vid idrottsplatsen.

Dansbanan kom till på 40-talet och då endast med danser på programmet. Under 50-talet började vi även att boka in artister för att få en bredare publik. Bl. a så var Lill Babs, Jörgen och Grete Ingman som då hade vunnit eurovisionslagern , Rock Ragge , Jerry Williams och Rock Olga och uppträdde på idrottsplatsen.

60-70 talen blev en bra tid för nöjessektionen då vi lyckades med att få hit Sven Ingvars som i början av 60-talet slog igenom på allvar. Det var en söndagskväll samtidigt som Barnens dag hade en mycket känd artist i Tierp. Jag målade min bil med texten att Sven Ingvars uppträder i Strömsberg ikväll kl. 20.00 och åkte runt i norduppland och visade upp detta. Det blev stor succè med över 2000 betalande.

Sven-Ingvars besökte Hedens IP 1967

Vi byggde sedan 1965 tak på dansbanan för säkerställa att anordna danser vid regn. Nu kom

det fram en hel del artister för den ungdomliga publiken och först ut var Hep Stars. Då måste vi ha en scen för att de skulle kunna få plats med sina högtalare och instrument. Dagen då de skulle framträda så fanns ingen scen så Lennart och jag tiggde några dyngspridarbottnar vid Tierp Verken och snickrade ihop en tillfällig scen under spöregn som höll i till 2 timmar före framträdandet kl. 21.00. Återigen succè med närmare 2000 betalande.

Hep Stars har också besökt vår idrottsplats

Under denna tid uppträdde många bra artister. bl. a. Thages, Shanes, Emil Ford, Bosse Parnevik, Rockfolket, Jerry Williams, Robban Broberg, Ove Thörnkvist, Snoddas, Jokkmoks Jocke, Boppers och Hootenanny Singers.

Vi har även anordnat danser i Månkarbo idrottshall under mitten av 70-talet där vi hade omkring 500 personer per kväll. Men eftersom framgången för oss var så bra så tog Månkarbo IF över danserna själva efter några år .

På 80-talet lyckades vi få hit Pernilla Wahlgren efter hennes succè med låten Piccadilly Circus från svenska eurovisionslagerfinalen. Då vi även byggde ut scenen till nuvarande storlek. Även nu succè med över 2000 betalande åskådare.

Anna Book och Hep Stars med Svenne o Lotta var några andra som uppträdde här under 80-talet.

På 90-talet byggdes serveringen till dansbanan och vi satsade på kända dansorkestrar med bl. a. Streaplers, Schytts, Stefan Borsch, Shanes och Anders Engbergs med Charlotte Perreli med mellan 500 -800 betalande per kväll .

På senare tid så har det inte varit någon dansverksamhet, men jag hoppas att det kan komma igång igen.

Det har inte alltid varit goda tider, jag kommer ihåg när Carl-Bertil som då var kassör och jag fick åka och låna upp pengar en danskväll för att kunna betala gaget till artisten Tore Skogman.

Men för det mesta har denna verksamhet varit ett bra tillskott för föreningskassan.

Strömsbergs IF - kulturhistorisk förening i Uppland fyller 100 år

Av Gunnar Bjurvald

Heden i Norra Uppland är en klassisk svensk idrottsplats. Idrottsplatsen finns i många idrottshjärtan, inte bara i de uppländska. Strömsbergs IF firar 100 år och är i uppländsk folkmun en klassisk förening med gamla anor. När vi äldre idrottare nämner Strömsbergs IF är

det med aktning. Strömsbergs IF är en förening som står för idrottskunnande och stabilitet.

I dag är det fotbollen som är Strömsbergs flaggskepp men även skidor och friidrott har fostrat många idrottare genom åren, därav många med stora framgångar.

Jag kom i kontakt med Strömsberg i början på 1960 talet då vi, några UIF-are, var anmälda till SOMMARSPELEN i friidrott på Heden. Det var kända uppländska namn som Göran Axelsson, Hans Åkerfeldt, Björn Kinberg, Svante Rinaldo som alla trivdes i SOMMARSPELEN i den härliga inramningen som Heden bjöd på.

Den som väckte mitt intresse för sommarspelen var John Broberg, som under många år var det stora namnet i föreningen och som nämndes med respekt bland oss unga UIF-are.

När jag med värme tänker tillbaka på Heden kan jag inte glömma bortre kurvan på löparbanan. Där fick löparna runda två stora granar. Den enda idrottsplats jag kan minnas där löparbanorna tog en runda i "skogen". Charmfullt på alla sätt och vis. Varvet höll inte fyrahundra meter, men det kompensades med engagerade funktionärer och ledare.

Skidorna har alltid haft en stor plats Strömsberg där bl a bröderna Eriksson drog ett stort lass på 40 -50 -60 talet. Sivert Eriksson var ett stort namn. Sivert har jag personligen tampats med på löparbanor och terrängtävlingar under 60-talet när skidsäsongen vilade.

Skidornas och Strömsbergs "allt i allo" på 60 och 70-talet var Sten Erik Jansson. Han var även ordförande i föreningen i många år. Sten Erik var också min yrkeslärare under mitten av 60-talet. Tillsammans hittade vi ett gemensamt intresse förutom idrotten.

Vi pratade om SOMMARSPELEN varmt och brett. Sten-Erik berättade också om sina upplevelser i vasaloppsspåret där han deltagit ett imponerande antal gånger. Naturligtvis var Sten-Erik en stor idrottsidealist tillsammans med "Fille" Ottosson UIF och John Broberg Strömsberg, senare Söderfors.

Det är med glädje och nostalgi jag besöker Heden där jag kan återse de berömda granarna medan jag njuter av fin fotboll från Strömsberg IF.

Ett minne av det humoristiska slaget är från sommarspelen 1963. Startern på 100 m var inlånad från Vattholma och hette Sigge Eldh. Sigge var kanske inte så snabb i reaktionen så tjuvstarterna blev vanligare och vanligare och löparna återkallades för omstart. Löparna snackade ihop sig och kom överens att alla skulle springa på ordern FÄRDIGA för rättvisans skull. Det visade sig ha ett gott resultat och alla var mycket nöjda med sina tider.

SOMMARSPELEN lades ner 1979 av ekonomiska skäl, ett öde som andra stora friidrottsarrangemang också drabbades av, bland annat Gimospelen. Löparbanorna grävdes upp

och fotbollsplanen utvidgades men fortfarande står granarna kvar i bortre kurvan.

När jag idag är besökare på Heden kommer minnena från SOMMARSPELEN; krutröken från startpistolen, försöksheaten, A och B finaler, höjdhopp och löparna som rundade granarna. Spelen var en folkfest och ännu i dag är Heden sig lik. Idrottsplatser som Heden måste få finnas kvar.

I dag är det fotbollen och skidorna som bär Strömsbergs IF och en investering och upprustning av motions/skidspåren är under planering. Belysning och röjning kräver sina timmar och inte minst ekonomin är en viktig pusselbit för att få allt att verkställas.

Sten-Erik Jansson, som ordförande, jobbade hårt även för fotbollen. Genom kontakter i Uppsala knöts Carl Erik "Askis" Askelöv till Strömsberg som tränare. "Askis", som alla hade en åsikt om men ingen kunde bortse ifrån, var ett bollgeni som aldrig skrädde sina ord.

Som UIF-are är det roligt att vi har samma klubbfärger, svart och vitt, och att vi fått uppleva SOMMARSPELEN på 60-talet.

Ödet ville uppenbarligen att jag skulle påminnas om min aktiva idrottstid på Heden för som nybliven pensionär flyttade jag till Strömsberg och bor i hörnet av Bruksgatan och John Brobergs väg.

Jag minns med tacksamhet när John Broberg på 60-talet bjöd upp mig till en sommargård utanför Orsa där vi naturligtvis snackade idrott och SOMMARSPELEN.

Jag gratulerar Strömsbergs IF till fantastiska 100 år och ser fram emot ytterligare många fina idrottsår.

Gunnar Bjurvald
Strömsbergs Bruk

Vårt fotbollslag modell 1963

Vårt fotbollslag modell 1984

Nytändning och en glansperiod för friidrotten

Av Sören Åkerman

Slutet av 1960-talet och under större delen av 1970-talet upplevde Strömsbergs Friidrott först en nytändning och sedan en glansperiod, som är den största i föreningens historia.

- Det var ett sant nöje och en stor ära att få träna och leda dessa "kanongrabbar". Redan under 1968 märktes det vad som kunde komma ut ur detta talangfulla friidrottsgäng. Under det första året i Strömsbergs Friidrott var jag både ledare och själv aktiv. Jag assisterade Sture Lundin som ledare. Året efter tog jag över ledarskapet och på den vägen var det under ett drygt decennium.

Här fanns bland annat löpare som Sivert Eriksson, Leif Nordin, Bernt Hellström, Nore Andersson och Karl Bertil Axelsson, kastare som Evald Karlsson, Erkki Hakulinen och Hans Brodin. På hopparsidan fanns den unge stora talangen Hilding Engberg och Göran Wikstedt.

Då återfanns Strömsberg i distriktsserien och här tävlade man med två man i varje gren från alla föreningar. Det genomfördes då också tre seriematcher varje säsong. Det enda lag som rädde på Strömsberg var då Enköpings AI. Blott 17-åriga Hilding Engberg presenterade sig rejält vid Nordupplandsmästerskapen på Heden i Strömsberg med att notera 13,11 i tresteg, vilket också då var nytt distriktsrekord för juniorer i Uppland. Redan året efter, 1969 hade Strömsberg breddat sin friidrottstrupp och det fortsatte i den stilen.

Under 1970-talet hade vi den bästa och bredaste truppen i klubbens historia. På löparsidan hade man namn som sprintern Björn Claesson, som gjorde elva blankt och plockade många härliga seriepoäng till klubben. Ny var också Leif Årman med 800 meter som specialitet, som presterade flera lopp runt två minuter blankt. På sprintsidan dök Sten Erik Pettersson upp och satte sig redan från början i respekt med fina tider på bland annat 400 meter. Här fanns också starke Nils Åke Nilsson, en bra 800 meters löpare. På kastsidan hade klubben främst så starka namn som Svante Wadman, Göran Pettersson, Erkki Hakulinen och Pecka Tassanen. I det starka friidrottslaget på 70-talet fanns också de mycket

duktiga hopparna Hilding Engberg, Stig Karlbom, Stefan Fougman, Claes Fougman, Henrik Rajasalo. Till friidrottsstallet kom också både bröderna Stig och Leif Karlbom samt bröderna Hans Erik och Jan Erik Lundh. I samma veva anslöt sig också Kent Hedin från Mehedeby till truppen och duktige sprintern Kennet Pettersen. Ja, vi expanderade hela tiden och vi hade lyckan att se flera mycket duktiga friidrottstalanger i våra led.

Jättestarkt friidrottslag under 1970-talet. Delar av Strömsbergs friidrottslag tillsammans med tränaren Sören Åkerman vid ett träningspass på 1970-talet. Strömsberg hade lag i både riksserien och distriktsserien.

Flera av grabbarna i A-laget fanns också med i Upplands landskapslag i matcherna mot Gästrikland.

In på 70-talet hade vi också "avverkat" seriematcherna på distriktsnivå. Nu återfanns vårt A-lag i riksserien och friidrottscupen. Men vi fanns ändå med på distriktsnivå. Vi hade nämligen en så stor trupp att vi beslöt att också anmäla ett andralag till distriktsserien. Ledare för vårt andralag var Malte Johansson, som "levererade" två söner till klubben, Tomas och Torbjörn. Tomas var den som lyckades allra bäst och visade sig bli en verklig hindertalang. Vi hade också ett ungdomslag som leddes och tränades av Age Roos och Lasse Jansson. Det var ett slagkraftigt ungdomslag som bara stora Upsala IF rädde på. Här fanns bland andra de unga talangerna Göran Pettersson, Björn Claesson, Ulf Claesson, Svante Wadman, Jan Olof Karlsson och

Roland Eriksson. I ungdomsserien var det bara Upsala IF som kunde matcha Strömsberg.

Flera av ungdomarna skulle ganska snart låta tala om sig i seniorlaget. Göran, Björn och Svante firade stora triumfer under 1970-talet. Den stora hoppartalangen Stefan Fougman från Karlholm utvecklades hela tiden och tog faktiskt två meter i Strömsbergs färger. Stefan hade också en höjdhoppande bror vid namn Claes, som också visade härliga talanger.

Från Smålandsstenar kom Ingmar Bergqvist som gymnastiklärare till Tierp. Ingmar som uppmärksammats som ett toppnamn i Sverige (juniorer) var naturligtvis en härlig löpartalang som vi inte var sena att "plocka in" i vårt framåtsträvande friidrottsstall. En finsk trio Henrik Rajasalo, Lauri Sarela och Erkki Niemälä hade också uppmärksammat vad Strömsbergs friidrottare presterade och anslöt sig till truppen. 1970-talet blev en glansperiod för Strömsbergs Friidrottare, som varje säsong fanns med i Svealandseliten som serielag. Individuellt lyckades väl Svante Wadman allra bäst och han vann bland annat B-SM i diskus. Men på distriktsnivå hade vi stora framgångar under 70-talet och det var väl bara Upsala IF som var "omöjliga". Både vid lag-DM och det individuella DM och i stafett - DM höll sig Strömsberg fint framme.

Klubben arrangerade populära Sommarspelen. Där fanns varje sommar flera av den svenska eliten på plats. Naturligtvis var det svårt att konkurrera med andra arrangemang eftersom vi bara kunde bjuda på kolstybbsbanor när nu allvädersbanor blev allt vanligare på de svenska arenorna. Men charmen med exempelvis granar innanför i den sista kurvan och den ståtliga tallen i samma läge i den första kurvan, lockade ännu många friidrottare, detta trots "stybben". I början av 70-talet startade vi också den populära Majstafetten. En gatustafett som drog fram på större delen av Tierps gator. Många lag från både Uppland och Gästrikland fanns på startlinjen vid Aspenskolan och det fanns plats för både elitlöpare, motions- och ungdomsklasser. Målet var beläget på Grevegatan vid Konsum. Strömsbergs förstalag var "ofina nog" att vinna de flesta åren och tog även hem vandringspriset.

UNI-foto: Kjell Hedlund
● Strömsbergs segrande lag i majstafetten ses här med UNT-plaketterna. Fr. v. Ingmar Bergqvist, Leif Karlbom, N-A Nilsson, lagledaren Sören Åkerman, Sivert Eriksson, Leif Årman och Bernt Hellström.

Segerrika stafettgrabbar. Segerglädje efter ännu en seger i Majstafetten. Fr.v. Ingmar Bergqvist, Leif Karlbom, Nils Åke Nilsson, Sören Åkerman (tränare), Sivert Eriksson, Leif Årman, Bernt Hellström.

Under den här glansfulla perioden fanns naturligtvis våra löpare med i både Slottsstafetten (Uppsala) och i Stormarknadsstafetten i Valbo. Grabbarna skötte sig också där med den äran. I slutet av 60-talet och under flera säsonger in på 70-talet fanns Strömsbergs friidrottare representerade i Tierps kommuns vänortsutbyte med finska Janakkala. De första säsongerna genomfördes dubbla matcher. Sedan blev det en match varje säsong, dels på den finska sidan och dels på hemmaplan och då dels på Heden och dels på Vegavallen. De flesta matcher vanns faktiskt av Tierpslaget med starkt inslag av friidrottare från Strömsberg.

Under 70-talet när Strömsbergs friidrottare återfanns i svenska cupen mötte vi starka klubbar som Västerås, KFUM Örebro, Bellevue, Västermalm, Rånäs, Råby/Rekarne och Upsala IF. Varje säsong tog vi en mittenplats i slutt Tabellen.

I slutet av 70-talet presenterades sig en Skärplingegrabb som kom att tala om sig rejält i större sammanhang. Det var 14-årige Örjan Hemström, som redan visat klassen på löparbanor och i terränglopp. Örjan gick ju sedan från klarhet till klarhet och via NAIF-79 och Spårvägen blev han landslagsman i hinder.

Ett minst sagt mycket lyckat decennium för Strömsbergs Friidrott. Lägg där till också våra härliga kämpar i andralaget så ger det en bra bild av hur stark friidrotten var i Strömsbergs IF under den här perioden. Men 1979 fann friidrottarna ändå för gott att lämna klubben och bilda en egen specialförening.

SÖREN ÅKERMAN

Hockeylag från 50/60-talet

Bandytag från 30/40-talet